

de dog ere berettigede til uden nogen Karenstid at indtræde i deres Medlemsrettigheder, naar de udgaa af Tjenesten, saafremt de i øvrigt have opfyldt Lovens Bestemmelser. Ændringsforslaget Nr. 14 til § 12 er rent redaktionelt og ligeledes Ændringsforslagene Nr. 15, 16 og 17. Ændringsforslaget Nr. 18 er en Konsekvens af Ændringen under Nr. 7. Ændringsforslaget under Nr. 19 er overvejende redaktionelt, medens det dog tillige indeholder en Bestemmelse om, at et Medlem af en Arbejdsløshedskasse kan faa sin Anke ført videre end til Nævnet, altsaa til Indenrigsministeren. Ændringsforslaget gaar altsaa ud paa yderligere at skærme de enkelte Medlemmers Interesser, end Tilfældet har været i Lovforslaget. Ændringsforslaget Nr. 20 er rent redaktionelt.

Ændringsforslaget Nr. 21 gaar ud paa at lette daarligt stillede Fag Adgang til at faa oprettet en Arbejdsløshedskasse ved at indrømme et mindre Dageantal, end Lovforslaget bestemmer. Det Forhold blev jo ret udførligt drøftet her under Sagens 1ste Behandling, og der blev holdt paa, at det Dageantal, som findes i § 14, nemlig 70 Dage, er vel højt, og man gaar noget lavere, for at ogsaa de daarligst stillede Fag kunne komme med. Udvalget er gaaet med til 50 Dage i Undtagelsestilfælde paa Betingelse af, at vedkommende svarer mindst 75 Øre. Det er et Spørgsmaal, hvorvidt en saadan Undtagelsesbestemmelse vil faa stor Betydning. Jeg tror det ikke, og jeg skal kun derom sige, at det har været ret modstræbende, at Udvalgets Flertal er gaaet med til at gennemføre denne Bestemmelse, idet det hele Tiden var Forudsætningen for Kommissionens Arbejde, at der skulde ydes en Hjælp, som virkelig betød noget for de arbejdsløse, og at man derfor holdt paa de 70 Dage for at opnaa nogen Betydning i den Henseende. Alligevel have vi maattet indrømme, at der kunde være Tilfælde, hvor det kunde være af Betydning, at man gik noget lavere, og derfor har Udvalget altsaa ogsaa strakt sig saa vidt, at det gaar med til 50 Dage, idet det ikke tror dermed at have gjort noget virkeligt Brud paa de Principper, der have været grundlæggende for Forslaget.

Ændringsforslaget under Nr. 22 er en Følge af Ændringen under Nr. 21. Ændringsforslaget under Nr. 23 tager Sigte paa at give den Tanke, der rummes i § 15 en noget fastere Form, nemlig Tanken om at sammendrage et stort Forsikringsomraade under det samme Direktorat. Det er saaledes Tanken ifølge Paragraffen, som

den bliver affattet i Henhold til Ændringsforslaget, at komme til at samle saavel Sygekasserne som Begravelseskasserne og Arbejdsløshedskasserne under den samme Direktør. En saadan Centralisation af beslægtede Forsikringsarter vilde sikkert være i høj Grad heldig og vilde bidrage til, at vi faa en saa vidt mulig fasttømret Organisation af de forskellige Forsikringsarter, hvilket vilde være paa sin Plads.

Med disse Bemærkninger tror jeg at have sagt, hvad der er nødvendigt med Hensyn til Ændringsforslagene, og jeg skal blot gentage, at da der er fuldstændig Enighed i Udvalget om at gøre en fælles Indstilling for derved at fremme Sagens Gennemførelse oppe i det andet Ting, er det mit Haab, at denne Enstemmighed i Udvalget, der er fremkommen derved, at vi hver for sig have slaaet af hist og her paa vore personlige Ønsker for her at naa en fælles Indstilling, maa bevirke, at Forslaget i dette høje Ting maa faa en meget velvillig Modtagelse. Med disse Ord anbefaler jeg Forslaget og de stillede Ændringer til det høje Tings Velvillie.

Martin Olsen: Selv om ikke Forretningsordenen paalagde Tingenes Medlemmer at holde sig nøje til de foreliggende Ændringsforslag, vilde der alligevel ikke være Anledning til at opholde sig ved Sagens Almindelighed, da den, som ærede Medlemmer bekendt, er diskuteret ikke saa ganske lidt i de foregaaende Samlinger. Jeg skal derfor fatte mig kort, idet jeg ikke skal komme saa meget ind paa Enkeltheder som den ærede Ordfører, da det ikke vil være nødvendigt, men kun holde mig til et Par af de foreliggende Ændringsforslag.

Det er rigtigt, som den ærede Ordfører har sagt — det viser Betænkningen ogsaa —, at man fra alle Sider har resigeret, og de Bemærkninger, der foreligge i Betænkningen, og som afvige fra den Grundtone, der gør sig gældende i Ordførerens Bemærkninger, vise ogsaa, at det er med et Suk, at man fra de forskellige Sider har opgivet de Fordringer, man havde ønsket at gennemføre. Men fordi man har opgivet sit Standpunkt, har man ikke opgivet sin Tro paa, at Standpunktet er rigtigt, og jeg vil derfor sige, at jeg havde til det sidste haabet, at det skulde lykkes at komme ind paa det Princip, som jeg tror var heldigt for Arbejdsløsheds-kasserne, nemlig at knytte dem direkte til Fagorganisationerne. Man har ikke villet gaa med til det, og saa have vi ladet